

Itikka 3

IVC:n äänenkannattaja lehti v.

Tässä numerossa:
A. Hongan pakina
Painavivaunuesittely
Pontiacin historiaa
Y.M. Y.M. Y.M.

Pääkirjoitus.

Tässä on taas ITIKKA. Sitä ei ole ilmestynytkään noin puoleen vuoteen. Viime keväänä viimeeksi. Silloin sen ilmestyminen ei taloudellisten vaikeuksien vuoksi voinut jatkua.

Muttä nyt ilmestyy ITIKKA taas. Ainekin väliaikaisesti.

ITIKKAAN saa jokainen lukija lähettää omia kirjoitelmiaan julkaitavaksi. Emme maksa niistä mitään.

ITIKKA ilmestyy nyt 20-sivuisena, kuten ennenkin. Hinta on 30:- kpl. Se on tosin aika paljon, mutta onhan ITIKKA sen arvoinen, ja elleimme saisi 30 :ntä mk:ää kappaleesta, tekisimme konkurssin.

Niin että hyvä lukuhalu vain!

Päätoimittaja.

-Sinä et koskaan katso
minua tuolla tavalla!

KOHTELIAISUUS YLIMMILLÄÄN.

Länsi-Saksan Washingtonin suurlähettiläs Krekeler poikkesi joku aika takaperin eräässä intiaaniyhdykskunnassa Oklahomassa. Siellä vanha heimopäällikkö esitti diplomaatille sulisti wigwameja ja niiden asukkaita, jotka toistaiseksi olivat haudanneet tomahawkinsa ja iloitsivat rauhallisesta rinnakkaiselosta siinä kuin muutkin.

- Tässä asuu vanhin poikeni, joka on nopeutensa ansiosta saanut nimen "Musta Mustangi", esitteli heimopäällikkö saksalaiselle vierasalleen.

- Hauska tavata, totesi Krekeler. Vähän loitommalla esiteltiin diplomaatille sitten vielä päällikön toinen poika "Iskevä Nuoli" ja haapuriteltassa asui hänen tyttärensä "Freerian Kukka" perheineen. Jälleen lausui saksalainen diplomaatti muutamia valikoituja kohteliaisuuksia tapahtuneen esittelyn johdosta.

- Ja nyt, sanoi heimopäällikkö, pyydän herra suurlähettiläälle saada esitellä heimon nuorimman. Hän saa tästä lähtien nimen, joka on pysyvällisenä muistona teidän vierailustanne.

Yhä tyytyväisempänä myhäilevä Krekeler odotti lisätietoja, eikä turhaan odottanutkaan. Heimopäällikkö kertoi:

- Olemme antaneet nuorimmalle pojalleni nimen "Mercedes 300".

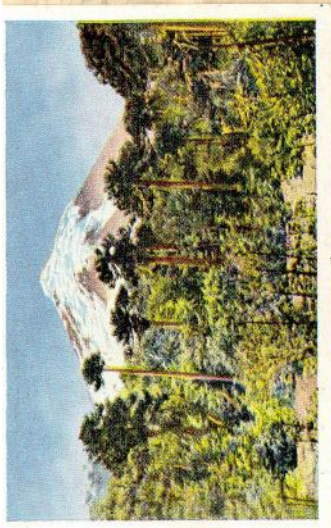
Mercedes 300 SE.

Muuan piispa täytti hotelliin tullessaan matkustajakortin. Eräässä kohdassa kysyttiin: "Mitä yhtiötä edustatte?".

Piispa merkitsi tähän: "Meidän Herramme & Co."

"Anteeksi, mikä olikaan nimenne?" kysyi pankkivirkailija kohteliaasti. "Tuossahan näette nimikirjoitukseni: tiuskaisi harmistunut asiakas.

"Aivan niin, se juuri herättikin uteliaisuuteni."

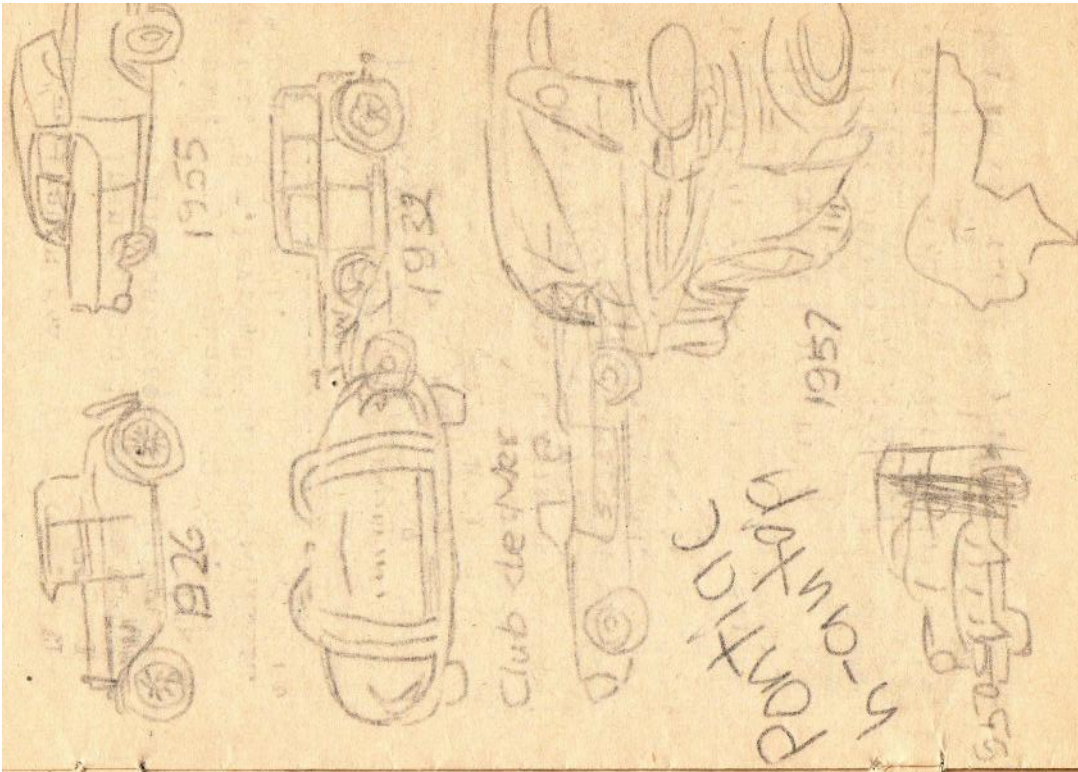

ARGENTINAN ANDIITILTA.

Argentiina on ennen-
kaikkea laajojen ruohoa-
vikoiden

maa. Mutta etelässä ja lännessä vuoret vähitellen käyvät korkeammiksi, ja Chilen rajalla kohoaa Andien maantava vuoristo 6000-7000 metriä merenpinnan yläpuolelle. Solatkin ovat hyvin korkealla, niin että Buenos Airesista Chileen, Valparaisoon, johtavan rautatien täytyy kiivetä 3200 metrin korkeudelle. Andit ulottuvat pohjoisesta Panamasta etelään Iulimaahan saakka, 7000:n km:n matkan pitkin Etelä-Amerikan länsirannikkoa. Rinteiden kasvillisuus vaihtelee niinollen sen muksen, olemmeko päiväntassajan seudulla, missä trooppilliset metsät peittävät rinteet, vai etelämpänä, missä pyökkimetsät ja havupuut levittäytyvät jyrkenteille.

Kuvassa näkyy araukarioita, joka on Andien rinteiden tyypillinen havupuu.

Panssari vaunu PZKW VI "Tiger I".

Saksalainen 56 tonnin raskas panssari vaunu, piirrustuksessa "Afrika"-muunnos.

Moott: 12 syl Maybach, 600 hv.

Pit: 8,25 m, Lev: 3,55 m. Kork: 2,88 m.

Nopeus: 38 km/t.

PZKW VI "Tiger I"

AATO HONKA:

AKSÄN KÄSITÖRYL
(Kirjasta "Hyminäin elköi")

TAPSAN TRADITIOI

Päivänä muutaman ennen pääsiäisen
mojevia pyhiä ja vielä nojovempia
lomia tulla teperi nuorempi veljen-
me, kosteanokkainen are Tapsa luok-
semme nuoleskelien epämääräisen vä-
ristä ant.tikkaria ja vähän muutakin
märkkä.Koska hänellä on jo jonkin
verran sivistyneen ihmisen käsitys-
kentoja elikkä hän on jo melkein pai-
mentolaisuteeilla, sulkoili hän haa-
listunen kahvin värizillä silmillään
hetken allekirjoittaneen luovaa
työtä postimerkkien ääressä, ennen-
kuin loihe harvukseen lausumaan.
--Kuules, Äksä, tota noin, mitä ne on
ne semmoitten ratittitit, joista leh-
tori Kästepekke niin monasti torvee?
Onks ne jotain uusia jymypestilleja
tai muuta karkkia, häähän tiedusti
katsoen minun totisesti kuin vaari
verolippuunsa.

--Tjaeh, sanoin minä koettaen keksiä
mahdollisimman ytimekäästä ja selkeää

selitystapaa.--Traditioksi elikkä perinteeksi sanotaan sellaista tapaa joka on aikojen kuluessa tullut sillä tavalla jatkuvaksi,että sitä tietyissä tilanteissa tai tiettyinä aikoina noudatetaan.Jos haluat saada onteosi selvemmän kuvan,niin paina sinne, että esimerkiksi pääsiäisperinteisiin kuuluvat sellaiset tavat kuin mämmi ja kananmunien syönti.Onko selvää?
--O,tokaisi Tapsa imeskellen tikkarinsa runkoa kuin saiturien maailmanmestari.

Hetken kuluttua hän aukaisi uudestaan vajahempaisen kitansa.

--Mitenkäs se moinen tapa sitten syntyy?hän tiedusti osoittaen kerrassaan hämmästyttävän kehittyntä ajattelutaitoa,niin että minä ihan suvun puolesta röyhistin rinteeni.

--Kais sen joku ensteks aloittaa,häh?

--Tietysti,veliseni,vastasin melkein isällisen lempeästi.--Aina kun joku keksii oikein hauskan tavan,siitä tulee äkkiä traditio.Mutta hipsi nyt kuuseen,minulla on tärkeitä tutkimustöitä edessäni.

--Jaa että mahollisimman hauskoja...toisti Tapsa alkaen levittää suutaan korvia kohti.

Mutta seuraavana sekuntina hän löysi itsensä ulkoeteisestä.

Että Tapsa on todella omalaatuisen oppivainen äkki,se nähtiin jo pienki vieläpä varsin erikoislaatuiseella tavalla.

Nimittäin pääsiäissämunna.

Tuskin oli arv.perheemme kera vieraittensa istunut pääsiäispöytään,kun jo kouriintuvasti saatiin todeta koplakuntamme kuopuksen omalaatuinen k huumorintaju.Sen kohteeksi joutui ensin mukka äitimme Emma,joka muikkein hymyin kopautti kauniisti maalatun kananmunansa yläpäähän ja poikki valmistautuen sijoittamaan siitä sievoisen herkkupalan pehmeään suuhunsa.

--Aiih,hän kiljaisi seuraavessa silmänräpäyksessä.

--Voiih,hyiih!

--Olipas siinä interjektioita,riemastui vaari Wermeri suunnaten ilpeän katseen äitiin.

Me muutkin vilkaisimme hymyisen hämmästyneesti äitiä. Seuraavassa het-
~~kentässä~~ kessä hymymme kotvaksi hyytyi.

Äiti oli nimittäin aika omituisen näköinen. Parhaiten ja nasevimmin hänet voitaisiin määritellä sanalla keltaisenkosteaa. Epämääräistä mörkkaa kertaista oli hienoisina suihkuina hänen kasvoillaan, hiuksillaan ja rintamuksellaan.

--Pii-hilalla koko puku, alkoi äiti äkkiä ulista. --Voi sinua, sinä onneton Tapsa, mitäs taas olet tehnyt! Mutta Tapsa senkun vain ulkoi mielihyväästä täristemä.

--Iiiih-hih-hih-hiih! hän hihkui.

--Ei se ole vaarallista, hiih-hi-hi-hi-hiih! Se on keltaista vesiväriä, joka lähtee heti kulvuttuaan pois, iih-hih-hi-hi-hiih! Se on vain äiren munassa...

Ikmeen ihailtavesti äitimme tyyntyi, mutta aika sekaperäisten tunteiden vallassa käytiin käsiksi muuhun steriaan, ja olletikin isäukon hymy näytti yhtä väkinäiseltä kuin hänen tavatessa pankinjohtajaansa. Vain vaari Wernerä säilytti iloisen tyylinsä.

Mutta vaarin ei sallittu kovinkaan kauan olla kevytmielinen.

Kovin katuvaiken näköisenä Tapsa nimittäin hetken kuluttua ojensi vaaria kohti isoa paperipussia pyytään vaaria ottamaan muutamia makeismunia. Tunnetusti rivakkaliikkeisenä miehenä vaari iski kätensä pussiin melkoisen voimaperäisesti. Kuului pehmeä mossa-hdus, ja samassa lennähti jotain ruskeaa joka puolelle huonetta.

Isäukko sai mukkean määmiroiskauksen suoraan otsaansa, kauppias Retulaisen punaiseen nenään iskostui toinen, ja kolmas, oikein kookas ja tiivis k-k-kase soljahti äitimuurin puseronaukosta sisään kuin sisilisko koloonsa. Seinät saivat ruiskumaalauksen ja katto kirjokuvia...

Kun Tapsan riemu oli noin 22 minuutin kuluttua saatu talttumaan ja kun huone oli noin 2 tunnin puhdistuksen jälkeen melkein entisellään, jaksoi isäukko jox sen verran talttua, että kysyi Tapsalta tämän juonien terkeituspäriä.

--MÄÄ ajattelin vaan, aloitti Tapsa
kankeasti, järjestää meitin perheel-
le uusia retititioite, kun vanhat on jo
neuttomia. Toi Äksä sano, että jos
joku keksii oikein hauskan tavan,
niin siitä tulee ratittio... Ja mä
meinasin, että ens vuona sopis tehreä
samat konstit uurestaan...

VANHAN KANSAN USKOMUKSIA SÄÄSTÄ:

Kun talvemaanranta samusella on pu-
nainen, sanotaan auringon nousevan.
(Itä-Häme)

Kun sataa vettä, niin maa tulee pi-
märäksi (Pohjois-Karjala)
Paksu jää miehen kantaan, ohut ei
juuri ollenkaan (Kuuskajaskari)
Jos tulee paljon pihlajanmarjoja,
seadaan hyvästi hilloa (Varsin.-Suomi)
Jos ruis heilimöi Loppiaisena, niin
on jotakin vinossa (Lappi)
Jos kulkee pääsiäisenä ilman villo-
housuja, voi pi tulla nuha (Sörnäinen)

ILMOITUKSIA:

tässä osastoessa maksavat ilmoitukset
1 :- sanalta.

MYYTÄVÄNÄ:

Pienikokoinen taskulamppu. Hyväkun-
toinen. Toimii ydellä pyöreällä
paristolla. Polttimoinen ja paris-
toinen päivineen 70:-- (Läh. Toim.)

MASI-lenttiä numerot: 1, 3, 4, 5. ä 10:--
(Läh. Toimitus)

Paasivaaran margariinipakettikuvia
, samanlaisia kuin tässä numerossa
kuva Andeilta. Värillisiä. 4 x 6, 5 sm.
Sopivia esim. Maantiedon ja Luonnon-
historian työvihkoihin. yli 100 eril-
laista. Ei Euroopasta. HINTA ERIN-
OMAISEN HALPA, AINOASTAAN 1 :- KPL:--
(Lähemmin toimituksesta)

Polkupyörän sumeri. (Sähköllä toi-
miva) merkki Tanita Z Horn. Arvo
560:-- , myydään hintaan 300:-- (Toim).

FRITSUJA, ERIL. KOK. MAAILMA & SUOMI.
HALVALLA: LÄH. E. HEIKKINEN.

--Averuusjoukot. Suuntana Mars. Mars.
Mars..

Öygi-yä-yä-yä-yä-ö/3.

Tähtitilainen kansanlaulu.

Sanasta miestä, västäräkistä vähäsen.

Hei herra, veitsemme näkyy.

Humoristi Buffalosta (lue: buffelö)

Lypsävät lehmät eivät pure.

Hän palasi sähkötuulista silmät
henkuen.

Siinä missä teräs henkua, siinä
voi sulaa.

Ken on keksinä kellellään, hänellä
on hyvä olee.

--Ostaaks herra kieloi?

--Ei tu mihlenkkä.

Tuomaskuona joulun tuopi,

Hiiva-Nautti pois sen viepi.

OHJETTA KEPPAKSEEN.

Hyvin luettu ITIKKA pannaan likoon
raikkaaseen veteen periksi vuorokau-
deksi. Sen jälkeen se jauhetaan huo-
lellisesti, vaarnitaan, kuurnitaan,
(raavitaan), riivitaan, ja vispilöi-
dään. Suurustettu mältaista teentä
virre lisätään ja kaikki kaadetaan
hyvinpestyyn tynnyriin, jossa on hsu-
dottu katajia.

Kun vierre on selvinnyt kirikkaaksi
ja sakka pohjassa, keitetään se ja
kuumassa vedessä kastellut humakat
lisätään joukkoon. Seos pannaan kuur-
naen, johon tätä ennen on pantu kata-
jia ja olkia kerrostellen. Vierre
kaadetaan kuumana sakan päälle ja
ja annetaan hiljalleen juosta kuurnas-
ta saaviin. Vierteen jäähdyttyä pan-
naan pieneen osaan hiivaa ja annetaan
käydä sekä vuodatetaan vähitellen
joukkoon kaikki vierre. Kun koko seos
on hyvässä kännissä, pannaan aihe
tynnyriin. Tynnyrin suuaukko tukitaan
hyvin ja varustetaan pitävällä lukol-
la.

Kun aine on käynyt ja nautittu, sekä sakot maksettu, suodattetaan sakkaa kunnes se on sopivan kiinteätä, siihen lisätään lettutsikina, vaatkataan ja kaulitaan litteäksi levyksi. Tästä leikataan kuarevilla kynsiksillä pyörköitä, jotka sopivan kuumassa uunissa paistetaan. Nautitaan kerrostettuna hillon ja ystäväen kera.

Tarveaineet:

- 1. Itikka.
- 8 kg ohramaltaita
- 1 koura humaloita
- 60 ltr yettä
- 6 kg ruismaltaita
- 2 rkl hiivaa
- katajia
- olkia,
- aspriinia.

Ken on käynyt kesäisellä niityllä,
on varmaan pannut sen merkille.
TÄÄLLÄ kotoperäisessä ympäristössä
pesii naarastorvelo kuulaina kesä-
sinä. Harvoin se antaa kutsuäänensä
kaikua, mikä on ihmiskunnalle eduk-
si, koska se on kovin änkeä.

Hän on lihanturkustuslajitak

Tere jang veiko... hauska
nahidg sinua,

30:-